

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42434

гр. С., 27.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20211110134048 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Б. И. И., чрез адв. Б., срещу „С.В.” АД, с която се иска да бъде признато за установено, че ищцата не дължи на ответника сумата от 465,72 лв., представляваща задължения към ответното дружество, за периода от 11.09.2010 г. до 13.09.2011 г. за имот, находящ се в гр. С....., с твърдения, че липсва облигационна връзка между страните. Ищцата счита, че няма качеството на потребител на В и К услуги, тъй като не е нито собственик, нито ползвател на имот, находящ се в гр. С..... С горните съображения оспорва процесното вземане да е възникнало, евентуално прави възражение за погасяването му по давност.

Ответникът „С.В.” АД, в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, като излага съображения за недопустимост на производството. Поддържа, че въз основа на подадено от „С.В.“ АД заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е образувано ч. гр. д. № 2175/2012 г. по описа на СРС, 85 състав. По посоченото дело е издадена заповед за изпълнение, включваща следните задължения: главница в размер на 1152,87 лв. за периода от 14.03.2009 г. до 05.01.2012 г., ведно със законната лихва за периода от 01.02.2012 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 145,35 лв. за периода 06.03.2009 г. до 08.11.2011 г. и разноси по делото за имот, находящ се в гр. С..... Сочи, че заповедта за изпълнение е влязла в сила и срещу Б. И. И. е издаден изпълнителен лист, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 2129 от 2021 г. до описа на ЧСИ Халаджова, поради което производството по настоящото дело е недопустимо и следва да бъде прекратено.

От приложеното по делото заповедно производство - ч. гр. д. № 2175/2012 г. по описа на СРС, 85 състав е видно, че срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение по чл. 423 ГПК. Видно от данните по заповедното дело, с разпореждане от 22.12.2021 г. възражението по чл. 423 ГПК от Б. И. И. е оставено без движение, с указания до длъжника да представи пълномощно в полза на адв. Б., както и да представи доказателства за датата, на която е

узнал за заповедта за изпълнение. Съдът е указал на длъжника, че при неизпълнение на дадените указания и на основание чл. 101, ал. 3 ГПК ще приеме, че възражение по чл. 423 ГПК не е подадено и няма да го администрира. Впоследствие срокът за изпълнение на указанията е бил продължен, като въпреки това указанията не са били изпълнени, поради което с разпореждане от 19.05.2022 г. /л. 44/ заповедният съд е постановил делото да се изпрати в архив.

Предвид наличието на влязла в сила заповед за изпълнение срещу Б. И. И. за сумите, предмет и на настоящия отрицателен установителен иск, с определение от 03.11.2023 г. съдът е указал на ищцата да обоснове правен интерес от исковата претенция, с оглед наличието на влязла в сила заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 03.02.2012 г. в полза на „С.В.“ АД за суми и период, включващи тези, предмет на отрицателния установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, срещу която заповед липсва подадено възражение по чл. 423 ГПК, като са указани и последиците от неизпълнение на указанията в срок – че исковата молба ще бъде върната, а производството по делото – прекратено. Видно от данните по делото указанията са съобщени на ищцата на 07.11.2023 г., като в дадения срок, а и към настоящия момент не е постъпила молба в изпълнение на указанията, поради което производството по делото следва да бъде прекратено.

В допълнение, следва да се посочи, че предявеният отрицателен установителен иск е поначало недопустим. Съгласно разпоредбата на чл. 416 изр. 1 ГПК, когато възражение не е подадено в срок или е оттеглено, или след влизане в сила на съдебното решение за установяване на вземането, заповедта за изпълнение влиза в сила. Практиката на ВКС е, че при всички хипотези на чл. 416 ГПК настъпва стабилитетът на заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК, а изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по чл. 418 ГПК се стабилизира окончателно, тъй като заповедите за изпълнение влизат в сила и оспорването на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането се преклудират /решение № 781/25.05.2011 г. по гр. д. № 12/2010 г. на ВКС, III ГО, решение № 6/21.01.2016 г. по т. д. № 1562/2015 г. на ВКС, I ТО и др./. С изтичането на срока по чл. 414 ГПК и влизане в сила по реда на чл. 416 ГПК на заповедта за изпълнение всяко възражение на длъжника, че вземането не съществува, е преклудирано и не може да бъде заявено с нов иск извън специалните хипотези на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК. Предвидените специални способности за защита на длъжника след влизане в сила на заповедта за изпълнение /исковете за оспорване на вземането, които могат да се основават само на новооткрити писмени доказателства или нови писмени доказателства, респ. на факти, настъпили след издаването ѝ/ обосновават извода, че при настъпване, респ. стабилизиране изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по отношение на материализираното в нея вземане, то не може да се оспорва от длъжника по съображения, твърдения и факти, които е могъл и е следвало да заяви преди влизането ѝ в сила. Резултат на стабилитета на заповедта за изпълнение и преклудиране на възможността да се оспорват посочените факти и обстоятелства, е недопустимостта на последващ процес, основан на факти, несъвместими с материалното право, чието съществуване е установено с влязлата в сила заповед. Тези факти са обхванати

от преклудиращото действие на заповедта и са изключени от съдебна проверка. Ако длъжникът е разполагал с възражения срещу правото, установено със заповедта, но не ги е упражнил надлежно и в срок, те се преклудират. В това се изразява пресичащото действие на заповедта по отношение на фактите съществували до проявлението на изпълнителната й сила, съответно - стабилизирането й. По отношение на заповедта за изпълнение, срещу която не е подадено възражение, длъжникът не разполага с иск, който да основе на обстоятелства и доказателства, които са могли да му бъдат известни при пропускане на предвидените от закона срокове и способности на защита /чл. 414 ГПК и чл. 422 ГПК/.

Съгласно определение № 120/09.03.2018 г. по т. д. № 276/2018 г. на ВКС, I ТО, защитата на длъжника в заповедното производство срещу издадена заповед за изпълнение е предвидено да се осъществи по реда на подаване на възражение по чл. 414 ГПК, след което най-късно в срока по чл. 133 ГПК с отговора на исковата молба, ако не ги е обективирал във възражението по чл. 414 ГПК, длъжникът следва да направи горепосочените оспорвания. При неподаване на възражение в срока по чл. 414 ГПК или невъвеждането на тези възражения в предмета на спора с отговора на исковата молба в производството по иска по чл. 422 ГПК, се преклудира възможността на длъжника да защити правата си в отделно, самостоятелно исково производство. Само при новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства длъжникът може да оспори вземането по исков ред, съгласно изричната и ясна норма на чл. 424, ал. 1 ГПК, както вече бе посочено по-горе. В случая ищецът е предявил иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, а не такъв по чл. 424, ал. 1 ГПК, доколкото ищецът не твърди наличието на новооткрити обстоятелства или нови писмени доказателства след изтичане срока за възражение, нито пък иск по чл. 439, ал. 2 ГПК, доколкото ищецът се позовава на изтекла давност още преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /а не на давност, изтекла след издаване на заповедта за изпълнение и изпълнителен лист/.

С оглед на изложеното искът се явява недопустим и подадената искова молба следва да се върне на основание чл. 130 ГПК, а производството по делото да се прекрати.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 4 ГПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА подадената искова молба вх. № 14154/15.06.2021 г. от Б. И. И., ЕГН ***** срещу „С.В.“ АД, ЕИК *****.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 34048/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 48 състав.

ОСЪЖДА Б. И. И., ЕГН ***** , с адрес: гр. С....., и със съдебен адрес: гр. С., ул. „Гургулят“ № 31, ет. 1 да заплати на основание чл. 78, ал. 4 ГПК на „С.В.“ АД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. С., район „К.С.“, Бизнес Център

Интерпред Ц.Б., бул. „Ц.Б. III“ № 159, ет. 2 и 3, сумата от 100 лв. – разноси по делото.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му с частна жалба пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____